

motivere dem nærmere. Der er endvidere af 15 ærede Medlemmer fremsat et Vædringsforslag til § 2. Jeg haaber at kunne modtage dette, men vil forbeholde mig at høre mig derom, indtil jeg har hørt Udtalelser fra Vædringsforslagsstillerne.

A. Sage: De Vædringsforslag, som den højtærede Finansminister har stillet, og som han nys har udtalt sig om, skal jeg ogsaa tillade mig at anbefale til det høje Rings Vedtagelse. Det er jo til Dels kun redaktionelle Vædringer, og den reelle Vædring, der har fundet Sted, er jo, at Bøderne ere bleve noget nedsatte, nemlig fra de tidligere 500 Kr. til 2,000 Kr. til det, som nu er foreslaaet: 50 Kr. til 200 Kr. Ganske vist kunde jeg personlig have ønsket, at Bødernes Minimumsum havde været noget større; men jeg skal ikke gøre nogen Indvending mod den højtærede Finansministers Vædringsforslag; tværtimod, jeg skal paafønlige, at han trods sine Betænkkeligheder ved Sagens 2den Behandling reelt har optaget det Vædringsforslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling. Jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det af 15 Medlemmer stillede Vædringsforslag. Dette Vædringsforslag er fremkommet med den Hensigt at forhindre, at det nuværende Lovforslag, hvis det kom ud som endelig Lov, skal kunne sejle under falsk Flag og give Anledning til Misforstaaelser. Saaledes som det foreligger nu, vilde det nemlig let kunne blive opfattet saaledes, som det ogsaa kom frem ved 2den Behandling, at det udelukkende var en Fiskallov, Ringet her havde givet, og at Hensigten med den var at skaffe Statskassen saa stor en Indtægt som muligt. Imidlertid tror jeg at være i Overensstemmelse med Ringets Flertal, naar jeg udtaler, at Ringet netop gennem denne Lov ønsker at hævde Spillet og ikke at fremme det. Det vil ogsaa let ses, at naar der tages udelukkende fiskale Hensyn, kommer man let til at fremme Spillet i Stedet for at hævde det. Som Forslaget nu foreligger, vil en Finansminister let føle sig forpligtet til at skaffe en saa stor Indtægt som muligt ved at give Tilladelse til Spillene saa hyppigt, som det forlanges. Han vil ikke udsættes for den Vebredelse, at han ikke har iagttaget Statskassens Tarv. Og denne Fare er bleven meget større ved det Vædringsforslag, som paa Foranledning af det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) blev vedtaget ved 2den Behandling, og som indeholdt den Bestemmelse, at Amts-kommunerne og Købstadkommunerne blive deagtige i Afgiften af Spillet. Medens

man hidtil kan sige, at Kommunerne, saavel Amts- som Købstadkommunerne, ikke have haft nogen som helst Glæde af, at der drives stærkt Spil ved Bæddeløbene, idet de kun have haft Ulejlighed deraf, vilde de for Fremtiden være interesserede i, at der spillede saa hyppigt og saa højt som muligt, for at de derved kunde tjene en lille Skilling. Jeg tror, det vil være nødvendigt, at Ringet tager Afstand fra denne Opfattelse af Loven, som om den skulde gaa ud paa at fremme Spillet i Stedet for at hævde det. Det er nemlig min Opfattelse, at det overhaandtagende Hærdspil paa Bæddeløbsbanerne langt fra at fremme Sportslivet tværtimod er i Færd med at føre Sporten ind paa Baner, hvor al god, sund Sport kvæles. Jeg er i saa Henseende saa heldig at være i Overensstemmelse med en stor Del af de gode og sande Sportsvenner her i Landet. Jeg skal til Bevis herfor henlede Opmærksomheden paa en Række Artikler, der allerede for 2 Aar siden ere fremkomne i „Danst Sportstidende“, og som netop behandle dette Emne, om ikke Spillet maa siges at være udelæggende for al sund og god Sport. Artiklerne gaa ud paa at vise, at det er nødvendigt at sætte en Begrænsning for Anvendelse af Totalisatorer. Jeg skal saaledes med den højtærede Formands Tilladelse kun anføre nogle faa Linier. I en af Artiklerne staar der: „Det, det gælder om, er en Indskrænkning i det Antal Gange, hvert enkelt Selskab eller Klub i Sæsonens Løb kan anvende Totalisatoren, med andre Ord: der maa ske en Indskrænkning i de mange Lejligheder, der nu gives Folk, der ere fuldstændig ligegyldige for Sporten, til at tilfredsstille deres Spillelidenskab i Sportens Navn.“ Denne Række Artikler blev ikke imødegaaet i andre Sportsblade, men tværtimod optagen uden Kritik i andre Sportsblade, saa man tør vistnok gaa ud fra, at den var det almindelige Udtryk for en stor og stærkt Stemning inden for Sportsverdenen her i Landet. Jeg skal bemærke, at naar jeg overhovedet har taget Affære i denne Sag, er det netop af gammel og varm Interesse og Kærlighed til et sundt og godt Sportsliv her i Landet. Jeg betragter Sportslivet som et betydningsfuldt Led i hele vor Samsundsudvikling, der bidrager til at fremme en sund, rask og kraftig Ungdom, idet den byder Ungdommen sunde og gode Fornøjelser i Stedet for de usunde og daarlige Fornøjelser, som der bydes den, jærlig i store Byer. Kort sagt, den giver en sund Sjæl i et sundt Legeme. Men lægges Hovedvægten, som man er paa Vej til inden for Sportsverdenen, paa Spil i Stedet for paa Legemsøvelser,